

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi szereg zarzutów dotyczących pkt 35, 36, 44, 45, 56, 57, 69, 70, 71, 77, 78, 86, 95 i 96 zaskarżonego wyroku, dotyczących naruszenia prawa do obrony oraz naruszenia zasady zakazu arbitralnego działania, ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej przeinaczył i błędnie zinterpretował stan faktyczny i źle zrozumiał i zinterpretował skargę w pierwszej instancji oraz zaskarżoną decyzję.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2013 r. — Costa Crociere przeciwko OHIM — Guerlain (SAMSARA)

(Sprawa T-388/13)

(2013/C 298/15)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Costa Crociere SpA (Genua, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Vanzetti, S. Bergia i G. Sironi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Guerlain SA (Levallois-Perret, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 13 maja 2013 r. w sprawie R 2049/2011-4; oraz
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed OHIM oraz w toku niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy SAMSARA dla usług z klasy 44 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 979 122

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Guerlain SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy nr 497 966 SAMSARA dla towarów z klasy 3

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (¹).

(¹) Dz.U. L 78, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2013 r. — L'Oréal przeciwko OHIM — Cosmetics Cabinas (AINHOA)

(Sprawa T-400/13)

(2013/C 298/16)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: L'Oréal (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci M. Granado Carpenter i M. Polo Carreño)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Cosmetics Cabinas, SL (El Masnou, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 6 czerwca 2013 r. w sprawie R 1643/2012-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny znak towarowy „AINHOA” — wspólnotowy znak towarowy nr 2 720 811

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Cosmetics Cabinas, SL

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego oparła się na art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 w związku z art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009.

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) lub art. 8 ust. 5 w związku z art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2013 r. — Sea Handling przeciwko Komisji

(Sprawa T-456/13)

(2013/C 298/17)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Sea Handling SpA (Somma Lombardo, Włochy) (przedstawiciele: B. Nascimbene i M. Merola, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w której Komisja odmówiła SEA Handling S.p.A. dostępu do dokumentów, których dotyczy wnioski z dnia 27 lutego 2013 r.;
- nakazanie Komisji przedstawienia żądanych dokumentów stronie skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji odmawiającej udzielenia skarżącej dostępu do znajdujących się w posiadaniu strony pozwanej dokumentów dotyczących postępowania administracyjnego, które doprowadziło do wydania decyzji Komisji z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie podwyższenia kapitału dokonanego przez spółkę SEA handling S.p.A. na rzecz spółki SEA Handling (postępowanie SA.21420 — Włochy/SEA Handling)

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszeń proceduralnych

- W tym względzie strona skarżąca podnosi naruszenie art. 7 ust. 1 i 3 oraz art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43), jak również art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii europejskiej, ponieważ, po pierwsze, postępowanie, które doprowadziło do wydania zaskarżonej decyzji, charakteryzowały okresy nieuzasad-

nionej ciszy i nie uzasadnione we właściwy sposób przedłużenia, a po drugie, nieprzestrzeganie wyznaczonych terminów naruszyło prawo strony skarżącej do obrony.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001

- Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że zaskarżona decyzja jest obciążona oczywistym błędem w ocenie i naruszeniem obowiązku uzasadnienia, ponieważ jest oparta na założeniu, że dostęp do dokumentów poważnie zaszkodziłby dochodzeniu Komisji, jak również już zakończonym dochodzeniom, bez wskazania charakteru tej szkody.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001

- W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest obciążona oczywistym błędem w ocenie i naruszeniem obowiązku uzasadnienia, ponieważ stanowi, że przyznanie dostępu do dokumentów zagrażałoby interesom handlowym podmiotu wnoszącego skargę do Komisji, bez wyjaśnienia, o jakie interesy chodzi, przez co pośrednio przynosi szkodę postępowaniu kontrolnemu w dziedzinie pomocy państwa; ponieważ myli interesy prywatne i interes publiczny dotyczący prawidłowego przebiegu dochodzenia zbyt szeroko interpretuje interesy chronione w art. 4 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 oraz zasady proporcjonalności

- W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest również obciążona brakiem oceny możliwości przyznania stronie skarżącej jedynie częściowego dostępu do żądanych dokumentów.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1049/2001 oraz zasady proporcjonalności również w związku z art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

- Strona skarżąca twierdzi w tym względzie, że zaskarżona decyzja jest obciążona błędem w ocenie wyjątków mających zastosowanie w interesie publicznym. W szczególności Komisja odmówiła dostępu do dokumentów bez uwzględnienia istnienia nadrzędnego interesu publicznego związanego z ujawnieniem żądanych dokumentów i bez zbadania znaczenia rzeczywistych skutków, jakie ujawnienie to miałyby dla interesów handlowych osób trzecich oraz dla dochodzenia chronionego w art. 4 ust. 2 przytoczonego rozporządzenia.